

UZASADNIENIE

M. H. wniósł o zasądzenie od (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. 400 euro wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 4 września 2018 roku do dnia zapłaty, oraz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazano, że dochodzona pozew kwota stanowi odszkodowanie z tytułu opóźnienia lotu z A. do W. zaplanowanego na dzień 26 lipca 2018 roku. Pomimo wezwania do zapłaty pozwany nie wypłacił powodowi odszkodowania (pозew, k. 3-4).

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda kosztów procesu wg norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazano, że przedmiotowy lot został opóźniony z uwagi na złe warunki atmosferyczne (odpowieź na pozew k. 13-15).

W toku postępowania strony podtrzymywały swoje stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

26 lipca 2018 roku odbył się rejs powietrzny o nr (...), którego przewoźnikiem na trasie z A. do W. była (...) spółka akcyjna w W.. Przyłot samolotu do portu docelowego uległ ponad trzygodzinnemu opóźnieniu. Odległość pomiędzy lotniskiem w A. i portem lotniczym w W. wynosi powyżej 1500 km (okoliczności bezsporne).

Lotem o nr (...) podróżował M. H.. Celem odbycia podróży stawiał się ona do odprawy pasażerów w wyznaczonym przez przewoźnika terminie (dowód: karta pokładowa k. 8 - 9).

Pismem z dnia 27 sierpnia 2018 roku pełnomocnik M. H. wezwał (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W. do zapłaty m.in. kwoty 400 euro na rzecz swojego mocodawcy tytułem należnego odszkodowania za opóźnienie lotu nr (...) z dnia 26 lipca 2018 roku (dowód: wezwanie do zapłaty, k. 6-7).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wskazanych dokumentów oraz ich kserokopii złożonych do akt sprawy. Okoliczności stanu faktycznego jako przyznane przez stronę przeciwną, Sąd na podstawie art. 229 k.p.c. i 230 k.p.c. uznał za udowodnione, ponadto znajdują one potwierdzenie w złożonych do akt dokumentach, co do wiarygodności których Sąd nie miał wątpliwości, ponieważ składają się na spójny, logiczny, korelujący ze sobą obraz stanu faktycznego poddany ocenie Sądu w rozpoznawanej sprawie.

Ustalając stan faktyczny Sąd nie wziął pod uwagę wydruków z portali internetowych, stanowiących prognozy meteorologiczne, ponieważ stanowią one jedynie informację o przypuszczalnych warunkach atmosferycznych (k. 32 – 34). Sąd nie wziął pod uwagę również dokumentu złożonego przez pełnomocnika pozwanego „Przykładowa lista nadzwyczajnych okoliczności powstała w wyniku spotkania Krajowych Organów wykonawczych z dnia 12 kwietnia 2013 roku”. Dokument ten jest jedynie projektem, nie stanowi bowiem oficjalnie przyjętego i zaaprobowanego przez Komisję Europejską stanowiska. Ponadto nie miał on znaczenia dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie (lista nadzwyczajnych okoliczności-projekt, k. 30 - 31).

W sprawie niniejszej większość okoliczności była bezspornych. Nie było sporne to, że lot opóźnił się, ani to, że powód się na ten lot stawiał. Przedmiotem sporu między stronami było to, czy zaistniały przedstawione przez pozwaną okoliczności egzoneracyjne, w postaci trudnych warunków atmosferycznych.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

Podstawę prawną dochodzonego przez powoda żądania stanowiły przepisy Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 roku ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U.UE L z dnia 17 lutego 2004 r.).

Zgodnie z art. 5 ust. 1 powołanego rozporządzenia w przypadku odwołania lotu, pasażerowie, których to odwołanie dotyczy:

1. otrzymują pomoc od obsługującego przewoźnika lotniczego, zgodnie z art. 8;

1. otrzymują pomoc od obsługującego przewoźnika lotniczego, zgodnie z art. 9 ust. 1 lit. a) i art. 9 ust. 2, jak również, w przypadku zmiany trasy, gdy racjonalnie spodziewany czas startu nowego lotu ma nastąpić co najmniej jeden dzień po planowym starcie odwołanego lotu, pomoc określoną w art. 9 ust. 1 lit. b) i c);

1. mają prawo do odszkodowania od obsługującego przewoźnika lotniczego, zgodnie z art. 7, chyba że:

i) zostali poinformowani o odwołaniu co najmniej dwa tygodnie przed planowym czasem odlotu; lub

i) zostali poinformowani o odwołaniu w okresie od dwóch tygodni do siedmiu dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot najpóźniej dwie godziny przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej cztery godziny po planowym czasie przylotu; lub

i) zostali poinformowani o odwołaniu w okresie krótszym niż siedem dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot nie więcej niż godzinę przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej dwie godziny po planowym czasie przylotu.

Stosownie zaś do art. 7 ust. 1 rozporządzenia: „W przypadku odwołania do niniejszego artykułu, pasażerowie otrzymują odszkodowanie w wysokości: a) 250 EUR dla wszystkich lotów o długości do 1.500 kilometrów; b) 400 EUR dla wszystkich lotów wewnątrzspółnotowych dłuższych niż 1 500 kilometrów i wszystkich innych lotów o długości od 1 500 do 3 500 kilometrów; c) 600 EUR dla wszystkich innych lotów. Przy określeniu odległości, podstawą jest ostatni cel lotu, do którego przybycie pasażera nastąpi po czasie planowanego przylotu na skutek opóźnienia spowodowanego odmową przyjęcia na pokład lub odwołaniem lotu.

Uprawnienie do żądania odszkodowania zostało rozciągnięte na pasażerów lotów opóźnionych, jeżeli z powodu tych lotów poniosą stratę czasu wynoszącą co najmniej trzy godziny, czyli jeżeli przybędą do ich miejsca docelowego co najmniej trzy godziny po pierwotnie przewidzianej przez przewoźnika lotniczego godzinie przylotu. Taką wykładnię przyjął Trybunał Sprawiedliwości w wyroku z dnia 19 listopada 2009 roku w sprawach połączonych C-402/07 i C 432/07 mających za przedmiot wnioski o wydanie na podstawie art. 234 WE orzeczeń w trybie prejudycjalnym, złożone w postępowaniu C. S., G. S., A. S. p-ko (...) (C-402/07) oraz S. B., K. L. p-ko A. France SA (C-432-07).

Nie zasługiwał na uwzględnienie zwłaszcza podnoszony przez pozwaną zarzut, co do trudnych warunków pogodowych panujących w dacie wylotu.

Zgodnie z treścią art. 6 k.c., strona wywodząca z danego faktu skutki prawne powinna fakt ten udowodnić. Przyjęty przez ustawodawcę system kontradiktoryjnego procesu cywilnego oznacza, że strona prowadzi proces na własne ryzyko, w tym będące elementem procesu postępowanie dowodowe, gdyż przepis art. 232 k.p.c. stwarza Sądowi jedynie możliwość, a nie obowiązek, dopuszczenia uzupełniająco dowodu nie wskazanego przez strony. W obecnym stanie prawnym strona postępowania nie może braku swojej aktywności, inicjatywy w toku procesu, w tym w szczególności w zakresie postępowania dowodowego, usprawiedliwiać skierowanym wobec Sądu zarzutem braku działania z urzędu w kierunku wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy (Wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 20 września 2006 roku, sygn. akt I ACa 394/06, LEX nr 298577).

Ciężar udowodnienia, iż w dacie lotu na terenie całej E. występowały trudne warunki pogodowe, które uniemożliwiały punktualne rozpoczęcie lotu spoczywał na stronie pozwanej, która to zdaniem Sądu nie wywiązała się z nałożonego na nią obowiązku. Stwierdzenie, iż w owym miejscu i czasie wiejący wiatr czy występujące burze uniemożliwiały start samolotu ewidentnie wymaga powzięcia wiadomości specjalnych. Strona pozwana przedłożyła co prawda wydruki pogodowe sporządzone w języku angielskim jednakże Sąd nie miał możliwości na ich podstawie poczynić żadnych ustaleń w sprawie. Ocena warunków meteorologicznych wymaga powzięcia przez Sąd wiadomości specjalnych (art. 278 k.p.c.). W ocenie tutejszego Sądu kwestia intensywności konkretnych warunków pogodowych oraz tego, czy faktycznie są one w stanie wpłynąć na przebieg lotu i możliwości operowania danego rejsu w sposób daleko idący wykraczają poza granice wiadomości powszechnych, jakimi dysponuje tutejszy Sąd czy też strony postępowania. Prawdopodobne ustalenie przedmiotowych okoliczności wymaga zatem sięgnięcia po wiadomości specjalne, które wprowadzone do procesu mogą być tylko w drodze uzyskania dowodu z opinii biegłego.

Nawet gdyby podzielić pogląd pozwanej, wedle którego złożone do akt dokumenty wystarczające do stwierdzenia, że nad lotniskiem panowały utrudnione warunki pogodowe, to nie oznacza to, że taka inicjatywa jest wystarczająca do wykazania nadzwyczajnych okoliczności w rozumieniu rozporządzenia. Na pozwanej ciążył bowiem obowiązek wykazania konkretnego wpływu warunków pogodowych na przedmiotowy lot, a nie tylko wykazania, że warunki odbiegały od idealnych. Przeprowadzenie takiego rozumowania opierać się musi na wiedzy specjalistycznej, czy to z zakresu lotnictwa czy meteorologii.

Zdaniem Sądu to na pozwanej ciążył obowiązek inicjowania postępowania dowodowego w kwestii ustalenia, czy warunki pogodowe uniemożliwiały punktualne wykonanie przedmiotowego lotu, zaś pozwana nie sprostowała owemu obowiązkowi, wnosząc o przeprowadzenie dowodów niewystarczających do pełnych ustaleń. Wobec powyższego stwierdzić należało, iż pozwany nie udowodnił podnoszonych przez siebie okoliczności, które wyłączałyby jego odpowiedzialność względem powódki.

Niezależnie od tego, należy wskazać na to jakie dokumenty zostały zaoferowane przez pozwaną. Wydruki z pogodowych portali internetowych zawierały bowiem prognozy pogody, a zatem przypuszczenia (założenia co do mających wystąpić warunków atmosferycznych) a nie stwierdzenia. Dokumenty te miały zatem charakter uprzedni względem zdarzeń jakie miały – wedle twierdzeń pozwanej – mieć miejsce, a nie następce (czyli sprawozdawcze). Dokumenty te, abstrahując od braku wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego, nie stanowiły ani podstawy do uwzględnienia twierdzeń pozwanej, ani też nie mogłyby – zdaniem Sądu – stanowić podstawy do rzetelnej opinii biegłego (który przecież opiniować mógłby jedynie w oparciu o akta sprawy).

Podstawę prawną rozstrzygnięcia o odsetkach stanowił art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Termin spełnienia świadczenia głównego określany jest zgodnie z art. 455 k.c. Dłużnik opóźnia się z wykonaniem zobowiązania, gdy nie spełnia świadczenia w terminie oznaczonym lub wynikającym z właściwości zobowiązania, a w przypadku gdy termin nie zostanie w taki sposób oznaczony, jeśli nie spełnia świadczenia niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. Świadczenie główne staje się więc wymagalne z chwilą upływu terminu lub niezwłocznie po wezwaniu ze strony wierzyciela. Powódka nie wykazała kiedy przed doręczeniem pozwu miało dojść do skutecznego wezwania pozwanej do zapłaty. Termin odsetkowy należało zatem przyjąć od doręczenia pozwanej odpisu pozwu (k. 18).

Z uwagi na powyższe, orzeczono jak w punkcie 1 sentencji wyroku, tj. zasądzając od pozwanej na rzecz powódki kwotę 400 euro wraz z odsetkami w wysokości ustawowej za opóźnienie od dnia 8 stycznia 2019 r., w pozostałym zakresie roszczenie odsetkowe oddalając (punkt 2 wyroku).

O kosztach postępowania orzeczono w punkcie 3 sentencji wyroku, w oparciu o art. 98 k.p.c. uznając powódkę za wygrywającą proces w całości. Stąd zasądzona kwota kosztów zastępstwa procesowego określona przez ustawodawcę w przepisach powszechnie obowiązującego prawa jawi się jako w pełni uzasadniona. Na zasądzoną więc pozwanemu

kwotę 947 zł złożyła się kwota 900 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (ustalonego na podstawie § 2 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, Dz. U. z 2015 r., poz. 1804, ze zm.), kwota 17 zł z tytułu uiszczonej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwota opłat sądowych od pozwu w kwocie 30 zł.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł, jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanej.